

XLIV.

Forslag til Lov

om

Tilskud til „de fattiges Kasser“.

(Fremsat i Landstinget den 2. December 1903 af Indenrigsminister *Enevold Sørensen*.)

§ 1.

Saafrømt en Kommunalbestyrelse i et Regnskabsaar har ydet direkte Pengebidrag af Kommunens almindelige Midler til en i Kommunen værende „de fattiges Kasse“, er den paagældende Kommune berettiget til at kræve Trediedelen af saadanne Bidrag erstattet af Statskassen, dog saaledes, at Statstilskuddet ikke kan overstige et Beløb af 10 Ø. for hver Indbygger, den paagældende Kommune havde ved den sidste almindelige Folketælling.

§ 2.

Enhver Kommune, der vil opnaa det i § 1 omtalte Statstilskud, indsender til Stedets Overøvrighed snarest mulig efter Regnskabsaarets Udløb vedkommende fri Fattiggasses Kvittering for det af den modtagne Kommunetilskud. Overøvrigheden indberetter derefter til Indenrigsministeren, hvad der af hver enkelt Kommune er anvendt i dette Øjemed.

§ 3.

I Kommuner, hvor ingen fri Fattiggasser findes, kunne, med Indenrigsministerens for et Aar ad Gangen særlig meddelte Samtykke, kommunale Tilskud til en eller flere velgørende Foreninger, der forfølge Formaal, der ere ligeartede med de af „de fattiges Kasser“ forfulgte, træde i Stedet for Tilskud til disse, saaledes at den paagældende Kommune inden for den i § 1 angivne Grænse er berettiget til Erstatning af Statskassen for Trediedelen af aarlige Tilskud, der ydes saadanne Foreninger; dog er det herved et Vilkaar, at en saadan velgørende Forening ikke begrænser sin Virksomhed til Medlemmer af Folkekirken eller bestemte Trossamfund eller til egne Foreningsmedlemmer eller paa anden hermed beslægtet Maade.

§ 4.

Sognekommunerne skulle fremtidig være berettigede til uden Amsraadets Samtykke at yde Bidrag til „de fattiges Kasse“.